

prima instanță: Z. Aramă
instanța de apel: L. Bulgac, N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 3ra-388/15

ÎN C H E I E R E

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Constarexim”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Constarexim” Societate cu Răspundere Limitată către Primăria or. Cimișlia privind anularea refuzului nr. 237 din 31.02.2014 emis de Primăria or. Cimișlia de eliberare a certificatului de urbanism, obligarea de a elibera certificatul de urbanism pentru proiectarea stației de alimentare cu combustibil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, prin care a fost respins recursul declarat de Comerzan Corin împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 10 iulie 2014, și admis apelul declarat de Primăria or. Cimișlia, casată hotărîrea Judecătoriei Cimișlia din 10 iulie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă

La 13 mai 2014 SRL „Constarexim” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Cimișlia solicitînd anularea scrisorii nr. 237 din 31.02.2014 emise de Primăria Cimișlia în privința refuzului în eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea stației de alimentare cu combustibil în or. Cimișlia, str. Ștefan cel Mare nr. 115, și obligarea Primăriei or. Cimișlia la eliberarea certificatului de urbanism SRL „Constarexim”, pentru proiectarea stației de alimentare cu combustibil în or. Cimișlia, str. Ștefan cel Mare, nr. 115.

În motivarea cererii a invocat că, la 25 februarie 2014 prin cererea nr. 111 a solicitat Primăriei orașului Cimișlia eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea stației de alimentare cu combustibil. Ulterior, la data de 01.04.2014 a recepționat scrisoarea nr. 237 din 31.02.2014, prin care Primăria orașului Cimișlia, informează despre refuzul eliberării certificatului de urbanism, respectiv.

La data de 09.04.2014 reclamantul a depus o cerere prealabilă sub nr. de intrare 284(02-1) AG, prin care a solicitat anularea refuzului nr. 237 din 31.02.2014 și eliberarea certificatului de urbanism.

Reclamantul SRL „Constarexim” menționează, că din Planul Urbanistic General al or. Cimișlia rezultă existența mai multor subzone în care este divizat orașul.

Astfel, bunurile imobile situate în or. Cimișlia str. Ștefan cel Mare 115 cu codurile cadastrale 2901305101 și 2901305102 nu sunt amplasate în apropierea zonei cu case particulare și nici în cea a blocurilor locative multietajate, iar construcția astfel de blocuri în viitor este imposibilă pe motivul amplasării în apropiere a două benzinării.

Reclamantul menționează, că din Planul de situație a străzii Ștefan cel Mare 115 din or. Cimișlia rezultă că în jurul terenurilor „Constarexim” SRL se află doar construcții comerciale pe ambele părți ale străzii.

De asemenea se mai invocă, potrivit Normativului în Construcții „Stații Multicarburant de alimentare a autovehiculelor cu combustibil lichid, hidrocarburi gazoase lichefiate și gaz natural comprimat” (NCMG 05.03-2013), amplasarea stației de alimentare cu combustibil pe terenurile ce aparțin „Constarexim „SRL nu contravine legislației în vigoare în general și a normelor tehnice menționate, contrar afirmațiilor pârâtului.

Totodată remarcă și faptul că, Institutul Național de Cercetări și Proiectări în domeniul Amenajării Teritoriului, Urbanismului și Arhitecturii „URBANPROIECT” care este autorul Planului Urbanistic actualizat al or. Cimișlia, a informat despre posibilitatea amplasării stației alimentare cu combustibil în or. Cimișlia, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 115. Acesta din urmă ar corespunde integral cu prevederile NCMG 05.03.-2013.

Reclamantul în cerere mai motivează, că în refuzul Primăriei or. Cimișlia a fost indicat și faptul că pe lotul învecinat a fost proiectat un obiectiv de menire social-culturală. Cu motivarea dată nu este de acord deoarece distanța, la etapa de selectare a terenului, dintre stațiile de alimentare cu produse petroliere și gaze cu rezervoare îngropate în sol pentru păstrarea carburanților lichizi și terenurile clădirilor publice și de menire socială va fi nu mai mică de 50 metri.

Astfel distanța de la benzinăria existentă a ÎCS „Bemol Retail” SRL, până la hotarul cel mai îndepărtat a lotului învecinat este mai mică de 50 m. Astfel în cazul în care Primăria a eliberat un certificat de urbanism pentru proiectarea unui obiectiv de menire socială, actul respectiv este lovit de nulitatea absolută.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 10 iulie 2014 cererea înaintată de Comerzan Corin cu privire la admiterea în proces în calitate de intervenient accesoriu a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 99).

Prin hotărîrea Judecătoriei Cimişlia din 10 iulie 2014 acţiunea a fost admisă integral, dispunându-se recunoaşterea ilegală a refuzului nr. 237 din 31.02.2014 emis de Primăria or. Cimişlia. A obligată Primăria or. Cimişlia să elibereze certificatul de urbanism „Constarexim” SRL pentru proiectarea staţiei de alimentare cu combustibil pe adresa or. Cimişlia, str. Ştefan cel Mare şi Sfânt nr.115 (f.d. 114-118).

La 18.08.2014, Primăria or. Cimişlia a declarat apel împotriva hotărârii judecătorei Cimişlia, din 10.07.2014, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de „Constarexim” SRL.

La 08.08.2014, Comerzan Corin a declarat apel împotriva hotărârii judecătorei Cimişlia, din 10.07.2014, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de „Constarexim” SRL. Totodată a solicitat şi casarea încheierii judecătorei Cimişlia, din 10.07.2014 prin a fost respinsă cererea apelantului privind atragerea lui în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 noiembrie 2014 a fost respins recursul declarat de Comerzan Corin împotriva încheierii Judecătorei Cimişlia din 10 iulie 2014. A fost admis apelul declarat de Primăria or. Cimişlia, casată hotărîrea Judecătorei Cimişlia din 10 iulie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acţiunea a fost respinsă.

La emiterea deciziei instanţa de apel în partea ce ţine de contestarea încheierii Judecătorei Cimişlia din 10 iulie 2014 a reţinut că conform art. 67 alin. (1) CPC, persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanţă dacă hotărîrea pronunţată ar putea să influenţeze drepturile sau obligaţiile lui faţă de una din părţi.

Astfel, instanţa de apel a considerat că, instanţa de fond legal şi întemeiat a respins cererea lui Comerzan Corin privind atragerea lui în proces în calitate de intervenit accesoriu, deoarece reieşind din materialele cauzei rezultă că, reclamantul contestă un act cu caracter normativ, emis de autoritatea administraţiei publice locale, la cererea persoanei interesate, prin care se aduce la cunoştinţă solicitantului date privind regimul juridic, economic, tehnic şi arhitectural urbanistic de exploatare a terenurilor şi construcţiilor. Or, hotărîrea care poate fi pronunţată pe marginea litigiului dat nu poate influenţa drepturile sau obligaţiunile lui Comerzan Corin faţă de unuia din părţi.

În ce priveşte legalitatea hotărîrii primei instanţe, instanţa de apel a menţionat că instanţa de fond incorect a admis acţiunea şi a recunoscut ca fiind ilegal refuzul nr. 237 din 31.02.2014 emis de Primăria or. Cimişlia şi a dispus anularea acestuia, totodată obligând Primăria să elibereze certificatul de urbanism pentru proiectarea staţiei de alimentare cu combustibil în or. Cimişlia, str. Ştefan cel Mare şi Sfânt

nr.115, deoarece, potrivit materialelor cauzei rezultă că, Planului Urbanistic General al oraşului Cimişlia inclusiv şi a obiectului în litigiu nr. 15150, a fost elaborat şi consultat cu cetăţenii oraşului, care ulterior a fost aprobat în anul 2010 de către consiliul orăşenesc Cimişlia. Apoi în anul 2011 a fost aprobat la Consiliul Republican al Arhitecţilor de pe lângă Ministerul Dezvoltării Regionale şi al Construcţiilor.

Prin urmare, SRL „Constarexim” după procurarea terenului în or. Cimişlia, str. Ştefan cel Mare nr. 115, intenţionează amplasarea unei staţii de alimentare cu petrol, fără a avea pachetul de documente necesare în acest sens.

Conform art. 3 alin.(1) lit. c) Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163 din 09.07.2010, certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează şi se emite în baza cererii, la care se anexează în original şi în copii, mai multe documente, printre care „schiţa de proiect avizată de arhitectul-sef, în cazul amplasării construcţiei în zonă cu regim special stabilit prin documentaţia de urbanism şi de amenajare a teritoriului”. Din materialele cauzei rezultă că, SRL „Constarexim” n-a prezentat schiţa de proiect avizată.

Instanţa de apel a mai menţionat, că din Planului Urbanistic General al oraşului Cimişlia rezultă că, pentru zona centrală a oraşului nu este prevăzută amplasarea staţiilor de alimentare cu produse petroliere în regiunea de centru a oraşului. În locul celor existente este prevăzută amplasarea altor obiective cu evacuarea celor existente. Acest fapt a fost confirmat de Primărie şi în şedinţa judiciară.

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 5 din 05.01.1998 cu privire la aprobarea Regulamentului general de urbanism prevăzute în pct. 22, autorizarea executării construcţiilor în localităţile urbane se va face numai în baza documentaţiei de urbanism, aprobată conform legii, şi va avea ca scop sporirea eficienţei utilizării teritoriilor, în general, şi a zonelor de locuit, în special, inclusiv reconstrucţia fondului construit existent, proiectarea noilor cartiere locative cu infrastructurile sociale, edilitare moderne si perfecţionarea structurii de planificare. Aprobarea documentaţiei de urbanism se va efectua numai în baza avizului general elaborat de Ministerul Dezvoltării Teritoriului Construcţiilor si Gospodăriei Comunale. În pct. 23 se indică că sistematizarea localităţilor urbane se va face reieşind din considerentele optimizării zonificării teritoriilor, compatibilă cu perspectivele dezvoltării structurii planimetrice a localităţii respective, dezvoltării zonelor de locuit, industriale, de agrement, infrastructurii edilitare, sistemului de transport si în conformitate cu cerinţele de protecţie a mediului înconjurător.

Mai mult ca atât pct. 24 prevede că, întreprinderile industriale care poluează mediul înconjurător si pentru care este imposibilă crearea zonei de protecţie sanitară urmează a fi permutate în zonele destinate pentru aceste scopuri sau reprofileate sub controlul administraţiei publice locale. În cazul reprofilării se va ţine cont de gradul

de poluare a mediului înconjurător, urmărindu-se scopul de a se exclude depășirile normativelor stabilite.

Instanța de apel a mai menționat că conform art. 13.alin (4) Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr. 835 din 17.05.1996, componența reglementatoare a planului urbanistic general cuprinde prevederi ce vizează: delimitarea zonei centrale a localității; delimitarea zonelor funcționale; stabilirea și delimitarea zonelor construibile; stabilirea și delimitarea zonelor cu interdicție temporară sau definitivă de construire; stabilirea zonelor în care se prevede desfășurarea de operațiuni urbanistice.

Potrivit art.40 a Legii sus menționate, proprietarii de terenuri și construcții sunt responsabili de întreținerea și utilizarea lor în concordanță cu interesele publice, stabilite prin documentația de urbanism și amenajare a teritoriului aprobată, precum și prin alte reglementări, potrivit legislației.

Astfel, instanța de apel a mai indicat că în cadrul legal se încadrează și prevederile art. 42. alin.(11) a aceleași Legi, unde se stipulează că, drept temei pentru respingerea cererii de eliberare a certificatului de urbanism și a autorizației de construire servește neîndeplinirea de către solicitant a condițiilor de eliberare a acestora stabilite prin lege.

Astfel, argumentele SRL „Constarexim” precum că bunurile imobile situate în or. Cimișlia str. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 115 cu codurile cadastrale 2901305101 și 2901305102, adică, stațiile de alimentare cu produse petroliere, nu sunt amplasate în apropierea zonei cu case particulare și nici a cea cu blocurilor locative multietajate, și că efectuarea cărorva construcții imobiliare în viitor este imposibilă, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece reieșind din materialele cauzei rezultă că, în vecinătate cu terenul dat, se proiectează construcția unui restaurant cu sală de festivități și hotel. Astfel, cererea privind obligarea și eliberarea certificatului de urbanism „Constarexim” SRL pentru proiectarea stației de alimentare cu combustibil în or. Cimișlia, str. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 115, este neîntemeiată.

La 17 decembrie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Constarexim” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că potrivit art. 3, alin. 1, lit. e din Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție: „Certificatul de urbanism pentru proiectare se elaborează și se emite în baza cererii, la care se anexează, în original și în copii, următoarele documente: schița de proiect avizată de arhitectul-șef, în cazul amplasării construcției în zonă cu regim special stabilit prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului”. Astfel, instanța de apel a interpretat eronat norma precitată, prin atribuirea terenurilor menționate la o zonă cu regim special. Această concluzie este confirmată suplimentar prin lipsa oricăror solicitări a Primăriei Cimișlia în acest sens (în răspunsul la cererea

prealabilă, referință, cererea de apel). La caz, dacă zona menționată ar fi fost cu regim special, atunci însăși Primăria ar fi solicitat actul respectiv. În lipsa oricărui temei legal, o astfel de solicitare este ilegală și urmărește doar scopul de a împiedica accesul recurentului pe piața din localitate.

Mai invocă că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia a fi aplicată, deoarece stația de alimentare cu combustibil nu este o întreprindere industrială. Conform pct. 24 din Hotărîrea de Guvern Nr. 5 din 05.01.1998 cu privire la aprobarea Regulamentului general de urbanism: „întreprinderile industriale care poluează mediul înconjurător și pentru care este imposibilă crearea zonei de protecție sanitară urmează a fi permutate în zonele destinate pentru aceste scopuri sau reprofile sub controlul administrației publice locale”.

Consideră că instanța de apel urma să aplice Normativului în Construcții „Stații Multicarburant de alimentare a autovehiculelor cu combustibil lichid, hidrocarburi gazoase lichefiate și gaz natural comprimat” (NCMG 05.03-2013), care prevede că amplasarea stației de alimentare cu combustibil pe terenurile ce aparțin petiționarului nu contravine legislației în vigoare în general și a normelor tehnice menționate, în special.

Prin urmare, neindicarea în scrisoarea de refuz a argumentelor clare care să confirme cu certitudine necorespunderea amplasării stației de alimentare cu combustibil în locul solicitat de petiționar cu prevederile NCMG 05.03-2013, evidențiază faptul că Primăria Cimișlia nu a identificat careva încălcări și s-a referit în general la NCMG 05.03-2013. Însă, refuzul eliberării certificatului de urbanism trebuie să se bazeze pe temeiuri legale concrete, or nu este posibilă doar o remarcă că nu ar corespunde legii.

Mai mult decît atît, Institutul Național de Cercetări și Proiectări în domeniul Amenajării Teritoriului, Urbanismului și Arhitecturii „URBANPROIECT”, prin scrisoarea nr. 02-116 din 16.04.2014, a informat despre posibilitatea amplasării stației de alimentare cu combustibil în or. Cimișlia, str. Ștefan cel Mare și Sfînt 115, fapt ce corespunde integral cu prevederile NCMG 05.03-2013.

S-a menționat în cererea de apel că prevederile PUG-lui nu pot fi anulate ori modificate prin scrisoarea directorului institutului de proiectări URBANPROIECT.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mirciu Constantin este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Constarexim”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Constarexim”, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Constarexim”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru